

UCHWAŁA NR XXII/254/2012
RADY MIEJSKIEJ W STARGARDZIE SZCZECIŃSKIM

z dnia 30 października 2012 r.

w sprawie nadania nazw ulicom w Stargardzie Szczecińskim.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591; z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568; z 2004 r. Nr 102, poz. 1055 i Nr 116, poz. 1203; z 2005 r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457; z 2006 r. Nr 17, poz. 128 i Nr 181, poz. 1337; z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 i Nr 173, poz. 1218; z 2008 r. Nr 180, poz. 1111 i Nr 223, poz. 1458; z 2009 r. Nr 52, poz. 420 i Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i 146, Nr 40, poz. 230 i Nr 106, poz. 675, z 2011 r. Nr 21, poz. 113, Nr 117, poz. 679, Nr 134, poz. 777, Nr 149, poz. 887 i Nr 217, poz. 1281 oraz z 2012 r. poz. 567) uchwala się, co następuje:

§ 1. Nadaje się nazwę **Sybiraków** ulicy położonej na działkach 11/2, 13/2, 21/24, 22/2, 29/3 w obrębie ewidencyjnym numer 1 miasta Stargard Szczeciński.

§ 2. Nadaje się nazwę **Olgi Boznańskiej** ulicy położonej na działce 21/5 w obrębie ewidencyjnym numer 1 miasta Stargard Szczeciński.

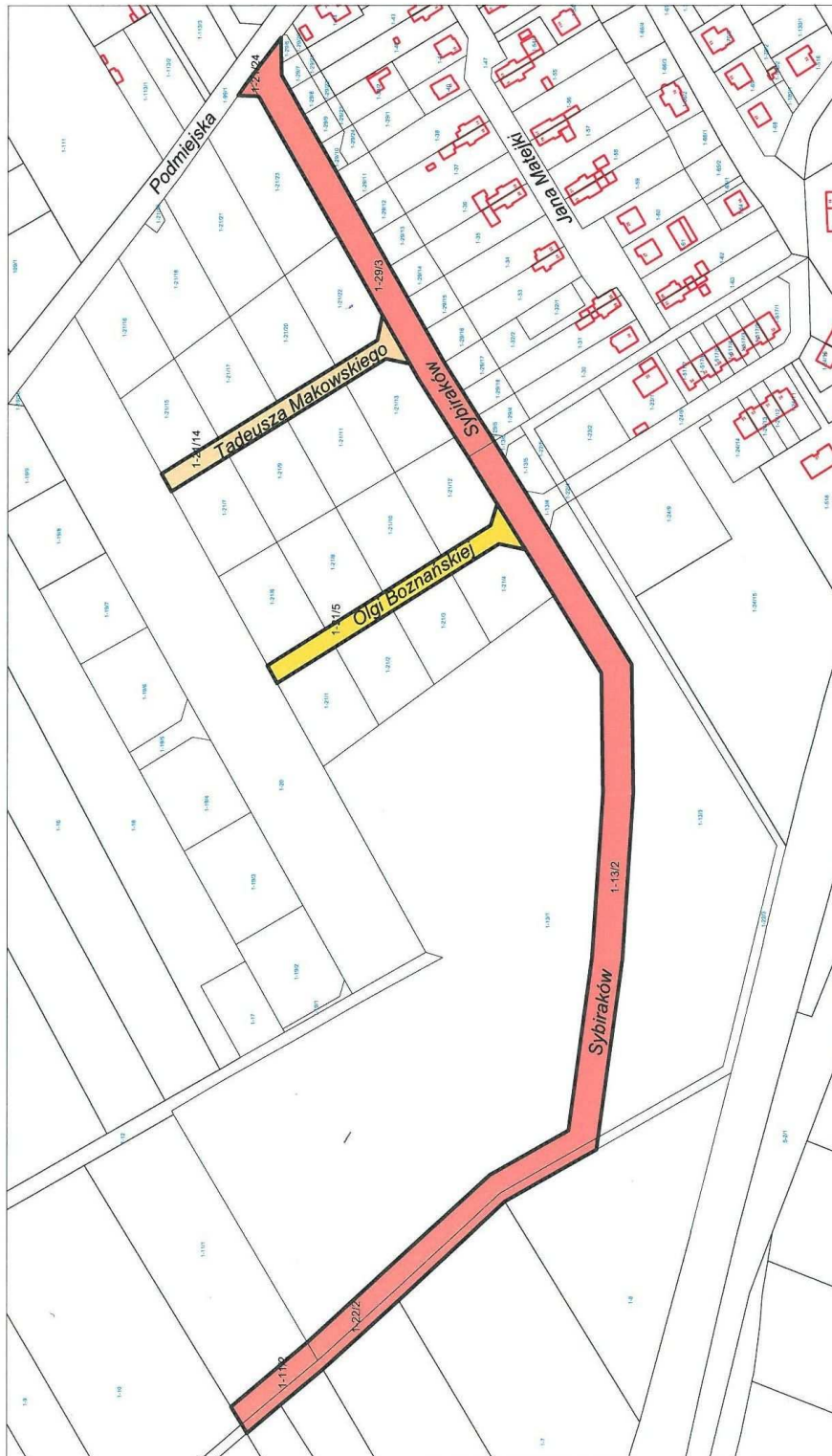
§ 3. Nadaje się nazwę **Tadeusza Makowskiego** ulicy położonej na działce 21/14 w obrębie ewidencyjnym numer 1 miasta Stargard Szczeciński.

§ 4. Położenie ulic, o których mowa w § 1, 2, 3 określa mapa stanowiąca załącznik do niniejszej uchwały.

§ 5. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Stargard Szczeciński.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego.

Załącznik do Uchwały Nr XXII/254/2012
Rady Miejskiej w Stargardzie Szczecińskim
z dnia 30 października.2012 r.

UZASADNIENIE

W związku z realizacją miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ulic Jana Matejki, Wojciecha Kossaka, Podmiejskiej i Podleśnej, zachodzi konieczność nadania nazw dla nowych ulic, co umożliwi zaprojektowanie numeracji porządkowej dla przewidzianej w planie zabudowy usług rzemiosła z mieszkaniami.

1. Dla upamiętnienia martyrologii polskich zesłańców, na wniosek Związku Sybiraków Oddział Rejonowy w Stargardzie nadaje się ulicy nazwę **Sybiraków**.

Liczba osób zamordowanych przez Sowieców pozostaje nadal nieznana. Nie ma wątpliwości, że należy do nich zaliczyć nie tylko ofiary rozstrzeliwań czy zbiorowych zabójstw popełnionych na polskich więźniach politycznych, ale również tych, którzy zmarli z powodu warunków w łagrach czy na zesłaniu. Dla zesłańców Sybir jest symbolem represji wobec Polaków zsyłanych do łagrów i więzień, najczęściej w dalekowschodnie strony byłego ZSRR, określane mianem nieludzkiej ziemi, która choć oddalona o tysiące kilometrów, pozostaje częścią naszej polskiej historii. Nieustannie trzeba ożywiać pamięć o losie zesłanych rodaków, również w formie nazwania ulicy ich imieniem.

2. Dla podtrzymania charakteru nazw ulic przyległych, który związany jest z wybitnymi malarzami polskimi, nadaje się ulicom nazwy:

Olgi Boznańskiej, wybitnej polskiej malarki okresu Młodej Polski, która urodziła się w roku 1865 w Krakowie, zmarła w roku 1940 w Paryżu. Głównie portrecistka, malowała też wysmakowane w kompozycji, subtelne w kolorystyce martwe natury. Pozostawiła także nieliczne pejzaże miejskie oraz wczesne kompozycje rodzajowe.

Malarstwa uczyła się u Antoniego Piotrowskiego i Kazimierza Pochwalskiego, w latach 1886-1898 studiowała w Monachium. Ukształtowana w środowisku krakowsko-monachijskim w 1898 r. osiadła na stałe w Paryżu, gdzie stała się czołową przedstawicielką polskiej kolonii artystycznej. Od 1898 była członkiem Towarzystwa Artystów Polskich "Sztuka", od 1901 Société Nationale des Beaux Arts. W roku 1912 została odznaczona we Francji Legią Honorową, a w 1938 orderem Polonia Restituta. Jej najslawniejszym obrazem jest portret „Dziewczynka z chryzantemami” (1894).

Tadeusza Makowskiego, który był jednym z najwybitniejszych malarzy polskich XX wieku. Urodził się w roku 1882 w Oświęcimiu, zmarł w roku 1932 w Paryżu. Pozostawił ponad 600 obrazów olejnych, kilka tysięcy rysunków, akwarel i rycin.

Tadeusz Makowski w latach 1903-08 studiował w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. W roku 1908 wyjechał do Paryża, gdzie zetknął się z ówczesną awangardą artystyczną i uległ wpływowi kubizmu. Po wybuchu I wojny światowej wyjechał do Bretanii, tam namalował szereg realistycznych obrazów, głównie o tematyce pejzażowej i rodzajowej. Kilkakrotnie spędzał też wakacje w Owerni.

W 1923 związał się z międzynarodową grupą malarzy, z którą wystawiał w galerii Berthe Weill. Makowski zapoczątkował wówczas swój własny, niepowtarzalny styl, będący podsumowaniem dotychczasowych doświadczeń artystycznych - kubizmu, malarstwa holenderskiego, naiwnego realizmu i polskiej sztuki ludowej. Bohaterami obrazów Makowskiego są przeważnie dzieci, wyobrażone jako małe figurki w spiczastych czapeczkach, pokazane w nastrojowych scenach domowych (głównie wiejskich), teatralnych, muzycznych czy maskaradowych. Malował też kompozycje zawodów i groteski charakterologiczne.

Malarz zmarł w wieku 50 lat. Pochowany jest na polskim cmentarzu pod Paryżem

Mając powyższe na uwadze, podjęcie uchwały uważa się za zasadne.